

"Życie Gospodarcze"
nr 36/1972

TRYBUNA CZYTELNIKÓW

DLACZEGO „PROKOR” ...

W „TRYBUNIE Czytelników” „Życie Gospodarcze” nr 32/1972) ukazał się artykuł **Wojciecha Bertischa i Wiktora Kasprzyka** pt. „PROKOR czy AMFER — 13”. Autorzy przedstawiają system sterowania realizacją inwestycji „PROKOR” oraz system programowania, koordynacji i kontroli realizacji inwestycji „AMFER — 13”. Pomijając wiele błędów i nieścisłości, trzeba stwierdzić, że autorzy niestarannie zapoznali się z zasadami działania systemu PROKOR i w sposób tendencyjny poprzedzili w instrukcji stosowania systemu pewne frag-

menty, wprowadzając w błąd opinię publiczną.

Jako pracownik autorskiej Pracowni Projektowania Systemów Informatyki i Doradztwa Organizacyjnego w Budownictwie ETOBSYSTEM i kierownik zespołu pilotowania zastosowań systemu PROKOR — chcę sprostować nieścisłości i zaprezentować podstawowe cechy działania systemu PROKOR.

System PROKOR jest szeroko rozpowszechniony. Naszymi klientami są inwestorzy, a nie budownictwo. System obejmuje wszystkie fazy procesu inwestycyjnego. Chronologicznie pierwsze działanie

systemu PROKOR następuje z wyprzedzeniem dwunastu- osiemnastu miesięcy w stosunku do terminu rozpoczęcia budowy, często jeszcze przed zapadnięciem ostatecznej decyzji o budowie. Już w tym terminie konieczne jest porównanie bilansu potrzeb, wynikających z terminu i zakresu realizacji inwestycji z możliwościami wszystkich realizatorów procesu inwestycyjnego.

Wyprzedzenie jest konieczne ze względu na to, że: w tak wczesnym okresie mogą zapadać bardzo ważne decyzje (zakup licencji, zagwarantowanie dostaw podstawowych urządzeń, precyzowanie rozwiązań technologicznych, zapewnienie rozwoju zaplecza — budownictwo mieszkaniowe, bazy produkcyjne budownictwa, powoływanie nowych przedsiębiorstw itp).

W efekcie otrzymujemy wykaz terminów realizacji zadań i tabele pożądanych mocy wykonawczych.

W końcowej fazie kształtowania założeń techniczno-ekonomicznych dla zadania inwestycyjnego opracowywana jest tzw. koncepcja realizacji zadania (KRZ). Celem tego opracowania jest przygotowanie planu przebiegu wykonania zadania uwzględniającego powiązanie między poszczególnymi wykonawcami i dostawcami. Podstawą KRZ jest podział zadania na czynności. System w tym względzie działa na użytek generalnego wykonawcy lub generalnego realizatora, jak również generalnego projektanta i generalnego dostawcy, którzy będą

powierzali wykonanie poszczególnych czynności bezpośrednim wykonawcom w drodze umowy.

KRZ opracowywana jest przez zespół bezpośrednich realizatorów z udziałem generalnego realizatora i przedstawiciela inwestora pod fachowym kierunkiem specjalisty od organizacji, a problem jest stale dyskutowany w aspekcie dotrzymania terminu końcowego. Wobec tego wynikające z obliczeń terminy dostaw maszyn i urządzeń oraz terminy dostarczenia poszczególnych części dokumentacji technicznej dyskutowane są w świetle możliwości zapewnienia wymaganych terminów realizacji inwestycji.

W rezultacie przy pomocy metody sieciowej opracowywane zostają:

- terminarze spływu dokumentacji,
- terminarze dostaw urządzeń,
- tabele zaangażowania mocy,
- sieć zależności w czasie między bezpośrednimi wykonawcami i koordynatorem realizacji zadania.

Zasadniczym wreszcie działaniem systemu jest plan realizacji inwestycji (PRI) w fazie sterowania realizacją. PRI jest procesem ciągłym, opartym na stale aktualizowanym banku informacji. Bank powstaje z danych przekazywanych z KRZ (sieć zależności), harmonogramu terminów i zawiadomień o zaangażowaniu realizacji.

W PRI prowadzi się harmonogramy operatywne, kontrolę wykony-

wania czynności w nich ujętych oraz selekcję informacji napływających, eliminując informacje nieistotne. PRI steruje przepływem tych informacji do zainteresowanych. Cechą charakterystyczną PRI jest generowanie automatycznie z sieci zależności harmonogramów operacyjnych, obejmujących najczęściej okres od jednego do trzech miesięcy, ustalony przez koordynatora na podstawie oceny realności harmonogramu.

W okresie objętym harmonogramem uczestnicy otrzymują swoje wycinki, a co dwa tygodnie lub co miesiąc przeprowadzana jest kontrola realizacji. Meldunki w bardzo zwartej formie, wypracowanej przez system, zbierane są przez personel koordynatora lub telefonicznie i potwierdzone w wydrukach komputerowych. Kontrola ta służy jedynie do oceny ewentualnych zagrożeń przebiegu realizacji, a wyniki podaje się w formie uwag o odchyleniu bezpośrednim wykonawcom.

Po upływie terminu ważności harmonogramu, na podstawie otrzymanych informacji o aktualnym stanie realizacji, przeprowadza się ponowną analizę pozwalającą na rozpoznanie zagrożeń terminu końcowego i opracowuje się obowiązującą na dany okres harmonogram. Działanie takie powtarza się perio-

dycznie przez okres trwania realizacji.

Powołana przez Prezesa Rady Ministrów Komisja Ekspertów d/s Udoskonalenia Systemu Sterowania Inwestycjami uznała system PROKOR jako podstawowy w zakresie sterowania jednostkową inwestycją i włączyła go w Jednolity System Sterowania Inwestycjami.

Zgodnie z postulatami Komisji Ekspertów — System Sterowania Realizacją Jednostkowej Inwestycji PROKOR będzie dotyczył następujących zagadnień inwestycyjnych:

- podjęcie decyzji (określenie efektów środków, lokalizacji ogólnej),
- przygotowanie inwestycji, a w szczególności bilansowanie i rozdział środków (materiały, wyposażenie, sprzęt, środki finansowe),
- prowadzenie jednostkowego przedsięwzięcia,
- osiągnięcie projektowanej zdolności produkcyjnej.

Podałem tu tylko część pewnych cech i procedur działania systemu PROKOR wyjaśniających zagadnienia poruszane w artykule Wojciecha Bertischa i Wiktora Kasprzyka. Porównanie — „PROKOR czy AMPER — 13”, przeprowadzone przez autorów, wydaje się dziwne, gdyż wszystkie przedstawione przez nich zalety systemu AMPER — 13 posiada system PROKOR.

JERZY WÓJCIK